

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesu Christi Homeliae quinquaginta sex, Theorematum
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.

Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIIII

Præeminentiæ decem beatæ Mariæ Magdalenæ quæ sint. Ser. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

scriptione vitæ eius, circa crucem, circa sepulturam, circa conuersionem itē proximorum ad fidem, quam sollicita, quamq; sedula fuerit. Duodecimum, est deuotio ad Deum, qua mens prompta fit ad omnia, quæ Deo nouerit pla-
ceret. Nunquam laude satietur diuina: nihil quod diuinum spirat cultum, fa-
stidiat: nihil quod mortificationem postulat sensualis hominis, refugiat: quæ sit
detracteret nihil, quod infert pro Christo labore: non recuset quod tollit
quietem: nullis impensis, nullis tandem viribus pro honore Dei parcat. Ta-
lis fuit beata Magdalena, propterea acceptissima Deo, qui est benedictus in
secula. Amen.

IN EADEM SOLENNITATE.

Praeminentia decem beatae Marie Magdalene que sint.

Sermo IV.

Vbi abundauit delictum, superabundauit & gratia Romanorum 5. Ad com-
probandum huius verbi veritatem, fratres charissimi, nō aliunde no-
bis testimonium petendum est, quam ab ea cuius hodie agimus me-
moriā, æquè nobis dulcem & festiuam. Siquidem ipsius vitam contem-
plantibus (si pensamus cuiusmodi ante, cuiusmodive post conuersionem
fuerit) liquido constabit non minus gratiam in ea atque delictum abunda-
se. Tanta enim gratia, tanta in ea charitas abundauit, vt pleriq; nec immerito
quidem post Ioannem Baptistam excellentiorem ei tribuant gradum sancti-
tatis. Porro præter gratiam illam gratum facientem seu sanctificantem, qua
multis illustrium fuit superior, alia decem à Christo meruit insignia, quæ
privilégia seu præminentias atque prærogatiua vocamus: vt pote quæ in
ceteris sanctis aut non adē perfecte, aut omnino non reperiuntur. Princi-
pio igitur, eius conuersionem plenam contritione locamus, & pœnitentiam Conuersio
non vulgarem. Siquidem paucis admodum sanctis donatum est, qui graui & B. Mariae
multorum criminum sarcina abiecta, pœnitentiam perfectissimam sint af- Magdalene
secuti. Nam si vt diuus Augustinus refert) paucissimi sunt tantæ felicitatis, vt quam fuerit
ab ineunte adolescentia nulla damnabilia peccata commiserint. Et beatus perfecta.
Ambrosius dicat facilius se inuenisse, qui recte seruauerit innocentiam, quā Ambros.
qui congrue egerit pœnitentiam (quod tamen de perfectissima pœnitentia,
quæ non solum errata castigat, sed etiam vnde delicta oritintur, peccandi af-
fectiones extinguit, intelligendum est) conficitur pro singulari munere,
beatae Magdalene præstitum vt tam grandi vitiorum collunie erepta, pœni-
tentiam faceret dignissimam, peccata simul ac virtus rescidens, mundanasp
affectiones diuinis amoribus commutans. Hæc autem eius pœnitentia quam
grata fuerit Christo, quam execrabilis mundo, pœnitendi initia eius in Euā.
gelio laudatissima testantur, quibus elucet conuersionem eius (quippe quæ
exuberantissimo ferore, singulariqt; perfectione fuit inchota) excellentissi-
ma charitate consummatam. Siquidem primo accessu mox illud perfecte cō-
pleuit, quod Apostolus monet: *Sicut exhibuisti membra vestra seruire immundi- Rom. 6.*
ns & iniquitat ad iniquitatem, ita nunc exhibete membra vestra seruire iustitiae in
sanctificationem.

Rrr 2

Altera

Poenitenti-
bus in ex-
emplum vt sic
B. Magdale-
na
Gen. i.

Altera eius gratia seu prærogativa est, quod sicut beatissima virgo Maria facta est innocentia speculum, ita hæc altera Maria poenitens (puta Magdalena) constituta est poenitentibus in exemplum. Quare non incongrue posset utriusque tribui, quod in Genesi legitur: *Fecit Deus duo magna lumen, unum minare marum ut præcesset diei, luminare minus, ut præcesset nocti.* Duo magdalena fuit mater Domini & soror Lazar. Illa præcessit diei, hæc nocti. Dum nim iustis ac sanctis quibusque vita sua splendorem obtinuit. Virgo immaculata, atque ad sanctitatis itinera capienda per sui imitationem, quasi perfectum lumen diei lucet. At peccatrix sancta velut luminare minus præcessit nocti, dum peccatoribus ac poenitentibus conuersationis formans correctioris vita præfert exemplum.

Dignatio
Christi pe-
culiaris erga
B. Magdale-
nam quata.
Luc. 7.
Act. 10.
Matt. 21.

Tertia, quod dignatione peculiari hanc Christus suscepit. Neque enim pharisæus ille, de propria iustitia tumidus, ipsam Christus aversatus, sed beneplacita suscepit, quam misericorditer vocauit, pedes suos eidem rigido, tangendos, abluendos, tergendos, osculandos, vngendosque obtulit: pharisæus denique hanc despicientem arguit, Mariam vero non solum excusat, verum etiam laudauit, in hoc cunctis poenitentibus fiduciam præbens, certissimum quæ signum, quam non sit personarum acceptor, quippe qui combatum vbiique alibi iustitiae pharisæorum præferat gemitum publicanorum & meretricum, eosque in regno cœlorum procedere doceat. Superbus enim iustis, si tamen superbus dici potest iustus, refutatis, humiliat, id est, poenitentium peccatorum confortia non spernit, familiaritatem conciliat, & pharisæicam iudicantium temeritatem vbiique reprimens, verecundus propter tenter defendit. Non est ergo pius Dominus acceptor personarum, quandoquidem qualis quisque fuerit, non admodum pensat, sed qualis iam sit. Vnde peccatrix huius humilitas ei placebat: Dum interim pharisæi iustitia omnia eo foerget. Quarta, quod de salute sua certior facta est atque secura. Cetera tria sine homini ad salutem necessaria, quorū incertitudo inter se metuuntur: cunctos iactat, sapientiæ numeroque affligit (videlicet peccatorum remissio, caritas & perseuerantia) de omnibus ijs beata Magdalena promissionem certam accepit. Nam de duobus prioribus certiorem eam fecit Christus, ad pharisæum dicens: *Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum.* Quid ne formidaret pro illo dum taxat tempore, hoc est, præterito dictum, penituerantiam quoque eidem promisit, alio loco eius sorori loquens: *Optime, inquit, parte uelut Maria, que non auferetur ab ea.* Quidam, eius est gratia de preminetia, quod familiarissima atque singularissimam dilectionem illam Christus continxit. Nā sui amore vulnerauit, atque ut ita dicatur, ignit cor amanti feruissimo, ut extra se, id est, Christum, nihil amaret: præter se, nihil sapere, nihil scire, nihil cogitare. Porro, sic amantem & ipse amavit, eius communis sociatus, eius ministerio recreatus, eius deuotione oblectatus. Pascebat vocatum, exaudiens orantem, amabat, excusabat, nec aliter atque domesticum discipulam habebat. Vnde videns plorantem, collachrymatus est: audiens precantem, miracula operatus est.

Sexta, quod multis hanc insignibus & honoribus Christus illumine fecit. Siquidem moriturus sub cruce sibi assistere eam fecit, mortuus memoriam sui fidelissimo eius cordi viuam ac indelebilem inscripsit, amicam indefinitam.

Ioan. ii.
Ioan. 19.
Ioan. 20.

entem vel sepultus habuit, resurgens post matrem suam primo eidem apparuit, Apostolis denique hanc Apostolam, postremo g̃esibus (puta Marcellinib⁹) dedit Euangelistam. Septima, quod hanc nō modo supra sexus, verū Marc. 16. etiam supra naturā facultatem extulit. Nam triginta annis in vasta eremo, Vita crenata B. Magdalene non solum p̃enitentia, sed anachoreta etiam speculum, ac prope initium, vixit mundo incognita: utpote magis angelicam quam humanam vitam du- cens, vbi (quod nulli sanctorum legitur donatum) septenis horis quotidie in festa. aethera, manibus angelicis leuata, miris cœlestibusque recreabatur consolationibus. Octaua, est placidus, trāquillus, felicissimus, atque mirum in mo- Mors B. dum illustris transitus eius de hac vita misera ad brauium æternitatis. Nam Magdalene doritionis sua die statuto (quem præseuit atque prædictit) in oratorium quam fucit beati Maximini angelorum manibus dueta, atq; in aere ante altare subleuata, ut Eucharistiæ sacramentum, radios facie, deuotioneq; magna sumpsit, inter angelorum manus, velut obdormiens dulci somno, odore fragrantissimo corporis sui, non minus septem diebus accedentes refecit. Nona, quod inter Seraphin, supremo videlicet choro angelorum (vt pie creditur) non inferior Apostolis est coronata. Decet enim, ut qua in terris olim charitate perfectione, gratia plenior, meritisq; fuit ditor, misericordia in celis ac gloria si sublimior. Decima, quod ab Ecclesia vniuersa, generatim solenni honore, celebriq; memoria honoratur, idq; tanto deuotius, quo generalius nos omnes sumus peccatores, omnes nos oportet fore p̃enitentes. Omnes i- getur decet tam commendatam eius in Euangeliō memoriam venerari, quos delectat tam felicis mutationis, puta ex peccatrice, & diaboli alumna subito filiam Dei fieri, diliguntq; ac sp̃o famam amicissimam Iesu Christi. Omnes, inquam, delectat, tam perfectæ conversionis, tam feruida delectionis, tamq; perseverantis fidelitatis memoriam festivo cultu venerari, quibus cordi & desiderio est imitari, miserante atque iuuante nos Domino nostro Iesu Christo, qui est benedictus in secula, Amen.

IN EADEM SOLENNITATE.

De triplici osculo, B. Maria Magdalene conuersio ut fuerit planè mirabilis: de ipsius p̃enitentia triplici, & in quibus eam imitari debeamus. Sermo V.

Hec postquam intravit, non cessauit oscularipes meos. Lucæ VII. Charifimi fratres, tria oscularum nouimus esse genera, quibus accedenti quidem ad Dominum seu principem, gratia aut queritur, aut inuenta augendaq; familiariter exercetur. Est enim osculum humiliatis seu ad pedes cuius obtinere gratiam querit, reconciliationis, aut gratiæ petendæ signum. Est aliud ad manus, quasi certioris iam fiducia de gratia præsumentis indicium. Est tertium ad os amicitiae maioris, haud dubium fruendæ exercitium. Per hæc tria oscularum genera quibus B. Maria Magdalena sine corporaliter, sive spiritualiter Christum osculata est, tres status sive tres viuendi ordines intelligimus, in eadem sancta muliere repertos, extra quos nullus inuenitur alius Deo dicatus, aut saluti congruus, & ad hos omnes professio nostra nos instituit (tametsi non ab omnibus attingantur) quare, & forsitan

Rrr 3

non

Osculum
triplex quod
fit.